

10.

I Henhold til et af Indenrigsministeren af 22de Januar 1897 til Landstinget fremsendt Jærnbanelovforslag, indeholdende et Forslag til Deling af Statsbanernes Skibsmaskinasfjitter i to Klasser med henholdsvis 1,500 Kr. og 1,800 Kr. i aarlig Gage, hvilket Forslag muligvis staar i Forbindelse med et Andragende fra Styrmand af 2den Klasse under samme Forvaltning om at blive ligestillede med Assjitterne med Hensyn til Lønning, oplyses følgende:

Skibsmaskinasfjitter og Overtyrbødere ere, hvad saavel deres Kvalifikationer som deres Gerning angaar, ligestillede med 2den og 3dje Maskinmestere i den private Skibsfart, blot med de forandrede Benævnelser, men da 2den Maskinmesterens Gerning altid kræver personlig Medvirken og Arbejde ved Maskineriets Vedligeholdelse i Modfætning til Styrmandenes Gerning, saa har det altid været Coutume, at førstnævnte have været højere lønede end sidstnævnte, hvorfor ovennævnte Reduktion af Lønningen er i fuldstændig Modstrid med hidtil gældende Principper for Skibsofficerers Lønning, som ogsaa med de Motiver, som have været gældende ved Jærnbanelovens oprindelige Vedtagelse.

Af de 22 Styrmand, der fortore under Søfartsforvaltningen, ere de 11 af 1ste Klasse og lønede med 1,800 Kr., de øvrige af 2den Klasse og lønede med 1,500 Kr. Af de 11 Styrmand af 1ste Klasse have de 7 et personligt Tillæg af 600 Kr. aarlig for at fungere som Rejerbeførere, hvorimod Maskinasfjitterne intet have som Wederlag for at fungere som Maskinmestere, uagtet dette ofte finder Sted, og det tilmed i længere Tid ad Gagen, og der vil derfor komme et meget stort Misforhold til Stede, om ovennævnte Reduktion af Lønningen maatte finde Sted.

Ligeledes skal Opmærksomheden henledes paa, at da Avancementet her under Forvaltningen altid er langsomt, saa langsomt, at de fleste nuværende Assjitter først efter en Tjenestetid af 15 å 20 Aar, eller maaste aldrig, opnaa at blive Mestre med en Lønning af 2,400 Kr., saa vil der, efter en saadan Reduktion, blive et saa stort Misforhold mellem de private og Statsbanernes Maskinister, hvad ikke Statsbanerne selv, som Arbejdsgiver, maatte finde hverken rimeligt eller ønskeligt.

Endelig henledes Opmærksomheden paa, at da de nuværende Overtyrbødere bleve antagne her ved Statsbanernes Søfartsforvaltning, var det med det Maal for Øje, at det næste Avancement var til Assjitter med en aarlig Lønning af 1,800 Kr., hvorimod alle Styrmand af 2den Klasse vare vel vidende om, at deres Gage kun var 1,500 Kr., og dersom vi den Gang havde tænkt os, at Gagen kun vilde være bleven 1,500 Kr., var der sikkert adskillige af os, der vilde være blevne i de Pladser, vi havde, før vi søgte Søfartsafdelingen ved Statsbanerne, det er derfor vort Ønske og Andragende, at den Paragraf i Uendingsforslaget, der vedrører Skibsmaskinasfjitternes Inddeling i 2 Klasser, maa forblive som hidtil med kun 1 Klasse paa 1,800 Kr. i aarlig Lønning, eller at de nu ansatte Overtyrbødere maatte forblive i de Rettigheder, som den gamle Jærnbanelov gav dem til at avancere til Assjitter med 1,800 Kr. i aarlig Lønning.

Sluttelig skal det bemærkes, at Minimumsgagen for den private Skibsfarts 2den Maskinmestre er 120 Kr. maanedlig foruden fri Station om Bord, hvilket betyder det samme som 165 Kr. pr. Maaned eller ca. 2,000 Kr. aarlig.

Den ny Jærnbanelov tilstræber gennemgaaende en Forbedring i Lønningerne for de lavere stillede Funktionærer, de eneste, for hvem den, saafremt Lovforslaget gaar igennem, bevirker en Nedgang i Lønningen, er for Skibsmaskinasfjitterne eller rettere for de Overtyrbødere, der i Fremtiden skulle avancere til ovennævnte Stilling.